

Sygn. akt II S 334/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Żurek (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Krzysztof Lisek

SO Magdalena Meroń-Pomarańska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi J. M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie, sygn. akt I C 711/14/S

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie o sygn. akt I C 711/14/S nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie na rzecz skarżącego J. M. kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych;
3. oddalić skargę w pozostałej części;
4. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie na rzecz skarżącego kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego;
5. nakazać Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie zwrot skarżącemu kwoty 100 (sto) zł wobec uwzględnienia skargi.

SSO Krzysztof Lisek	SSO Waldemar Żurek	SSO Magdalena Meroń-Pomarańska
---------------------	--------------------	--------------------------------

UZASADNIENIE

W dniu 9 grudnia 2016 r. do tut. Sądu wpłynęła skarga J. M., złożona w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, sygn. akt I C 711/14/S, przyznanie od Skarbu Państwa odszkodowania w kwocie 2.000 zł, a ponadto o wydanie Sądowi Rejonowemu zalecenia zakończenia sprawy w terminie 3 miesięcy oraz o zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że przedmiotowe postępowanie toczące się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie zostało wszczęte pozwem z dnia 8 października 2013 roku. W sprawie 20 stycznia 2014 roku został wydany nakaz zapłaty, od którego skutecznie wniesiono sprzeciw. Następnie, sprawa została przekazana do rozpoznania w trybie zwyczajnym

i została zarejestrowana pod sygnaturą I C 711/14/S. W toku sprawy, zdaniem skarżącego, Sąd dopuścił się wielu uchybień techniczno-formalnych, wpływających na sprawność przedmiotowego postępowania, między innymi : zobowiązał powoda do złożenia pytań do samego siebie lub wezwał do uzupełnienia wniosków dowodowych strony przeciwnej. Sąd z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu otolaryngologii, zobowiązując powoda do uiszczenia zaliczki na poczet kosztów sporządzenia opinii, zaliczka została uiszczona a potwierdzenie opłaty wraz z pismem wysłane do Sądu w dniu 3 listopada 2015 roku. Czynności w dalszym zakresie powierzono w drodze pomocy sądowej- Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi. Od tego czasu minęło niespełna 5 miesięcy - zanim skierowano powoda na badanie do biegłego. Co więcej, biegła sądowa dr hab. med. S. K., wzywając mnie na badanie, nie miała żadnych dokumentów z Sądu, nie wiedziała w jakiej sprawie ma sporządzić opinię, ani o jakie schorzenie, dolegliwość chodzi. Sama Pani biegła była zdziwiona taką sytuacją ponieważ, zupełnie nie знаła akt sprawy i nie wiedziała w związku z jakimi okolicznościami ma sporządzić opinię. Powód jednak miał ze sobą dokumenty złożone w sądzie, a dotyczące wypadku, jakiego doznał w listopadzie 2012 roku, co pozwoliło dr hab. med. S. K. na ustalenie w jakiej sprawie została powołana jako biegła. Opinia biegłego została sporządzona i doręczona na adres kancelarii adw. D. M. w dniu 13 maja 2016 roku. W zakresie przedmiotowej opinii, zgodnie z zobowiązaniem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 5 maja 2016 roku zostały złożone zastrzeżenia z wnioskiem o sporządzenie uzupełniającej opinii przez biegłą sądową S. K.. W dniu 28 listopada 2016 roku, podczas rozmowy telefonicznej z Biurem Obsługi Interesantów Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia powód ustalił, że opinia biegłego w przedmiotowej sprawie 10 maja 2016 roku została przesłana z Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi do Sądu w Krakowie. Od tego czasu w sprawie nie dokonano żadnych czynności, nie wezwano biegłego do uzupełnienia opinii, nie wyznaczono terminu następnej rozprawy. Sad przez 6 miesięcy od zwrotu akt z Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi nie zrobił nic. Wielokrotnie powód dzwonił i pytał, jaki jest stan sprawy i czy coś wiadomo o nowym terminie lub o postanowieniu w przedmiocie uzupełniającej opinii biegłego. Ostatnio w dniu 25 listopada 2016 roku, dzwoniąc do BOI w Krakowie, otrzymał informację, iż brak jest jakichkolwiek zarządzeń w sprawie i od maja tego roku nic się nie dzieje. Ta informacja utwierdziła mnie w przekonaniu, iż Sąd lekceważy swoje obowiązki i nie zajmuje się niniejszym postępowaniem z należytą starannością. Ponadto sprawa nie należy do wybitnie skomplikowanych, chodzi o odszkodowanie za uraz, na skutek upadku na terenie (...) w Ł.. Niemniej jednak, Sąd w tej sprawie przedłuża postępowanie, nie dokonuje żadnych czynności, od 6 miesięcy. W sumie postępowanie trwa 3 lata, z czego większość tego czasu to czekanie na zarządzenia sądu, których jak w ostatnim okresie brak od pół roku.

Pismem z dnia 12 stycznia 2017 r. Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, zgłaszając swój udział w sprawie wniósł o oddalenie skargi jako bezzasadnej. W uzasadnieniu wskazano na tok czynności przed Sądem Rejonowym oraz podniesiono, że długotrwałość postępowania w głównej mierze wpłynął fakt, że znaczna część postępowania dowodowego wykonywana jest przez sądy wezwane (cały osobowy materiał dowodowy został tak zgromadzony, także dowód z opinii biegłego sądowego jest w ten sposób uzyskiwany). Aktywność stron postępowania (złożone przez strony wnioski dowodowe, uznane przez Sąd za zmierzające do rozpoznania istoty sprawy) określiła ramy postępowania (zakres prowadzonego postępowania dowodowego). W tym sensie, to także aktywność pełnomocnika powoda przyczyniła się długiego czasu trwania postępowania. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że niezwykle trudne i czasochłonne jest rozpoznawanie sprawy w sposób niejako „korespondencyjny” - na odległość. Żeby temu przeciwdziałać prawodawca wprowadził uregulowania z art. 33 k.p.c. oraz art. 35 k.p.c., z których powód (reprezentowany przez fachowego pełnomocnika) nie skorzystał. Także w pozostałym zakresie nieobjętym skargą, procedowanie Sądu uznać należy za bardzo sprawnie prowadzone, jak na miarę możliwości podejmowania decyzji przy ówczesnym obciążeniu także innymi obowiązkami służbowymi.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy istotny dla rozpoznania skargi:

Pozew J. M. o zapłatę zadośćuczynienia i odszkodowania w kwocie 7.999,29 zł od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wpłynął do Sądu Rejonowego w dniu 16 października 2013 roku. W dniu 17 października 2013 roku sprawa została przydzielona do referatu SSR Macieja Rejzerewicza. W dniu 18 października 2013 roku zarządzono rozpoznanie sprawy w postępowaniu upominawczym zarządzając jej zarejestrowanie w repertorium Nc. W dniu 5 listopada 2013 roku akta ponownie przedłożono Sędziemu referentowi z kwitem wpłaty. W

dniu 27 listopada 2013 roku pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez przedłożenie drugiej strony formularza pozwu. W dniu 17 grudnia 2013 roku do Sądu wpłynęło pismo uzupełniające braki pozwu. W dniu 14 stycznia 2014 roku przedłożono Sędziemu referentowi akta z dowodem doręczenia wezwania. W dniu 20 stycznia 2014 roku wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. W dniu 18 lutego 2014 roku do Sądu wpłynął sprzeciw od nakazu zapłaty. W dniu 21 lutego 2014 roku strona pozwana złożyła pismo. W dniu 3 marca 2014 roku zarządzono wezwanie pełnomocnika strony pozwanej do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty. W dniu 10 marca 2014 roku strona pozwana złożyła pismo zawierające wnioski dowodowe, więc akta bez wykonania zarządzenia z dnia 3 marca 2014 roku zostały przekazane Sędziemu referentowi. W dniu 17 marca 2014 roku zarządzono wykonanie wezwania z dnia 3 marca 2014 roku. W dniu 7 kwietnia 2014 roku do Sądu w wykonaniu wezwania do uzupełnienia braków sprzeciwu wpłynęło pismo strony pozwanej. W dniu 15 kwietnia 2014 roku przedłożono akt Sędziemu referentowi z dowodem doręczenia wezwania. W dniu 24 kwietnia 2014 roku zarządzono wyznaczenie rozprawy na dzień 2 czerwca 2014 roku. W dniu 22 maja 2014 roku pełnomocnik powoda złożył pismo procesowe, zawierające wnioski dowodowe, w tym wniosek o przeprowadzenie dowodu w postaci opinii biegłego otolaryngologa (k. 95), celem ustalenia zdrowotnych następstw powstałych na skutek doznanych obrażeń w wypadku na terenie Centrum Handlowego (...) Ł. w dniu 9 listopada 2012 roku. Na rozprawie w dniu 2 czerwca 2014 roku Sąd dopuścił dowody z zeznań 7 świadków, przy czym przeprowadzenie tych dowodów zlecono: Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, Sądowi Rejonowemu dla Łodzi- Widzewa w Łodzi, Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu. W dniu 13 czerwca 2014 roku swe pytania do świadków przesłał pełnomocnik powoda. W dniach 24 czerwca oraz 27 czerwca 2014 pytania do świadków przesłał pełnomocnik strony pozwanej. W dniu 12 sierpnia 2014 roku skierowano odezwy do sądów wezwanych. W dniu 28 października 2014 roku wezwano pełnomocnika strony pozwanej do wskazania adresów świadków. W dniu 3 czerwca 2015 roku zwrócona została ostatnia odezwa. W dniu 8 czerwca 2015 roku zarządzono wyznaczenie rozprawy na dzień 20 sierpnia 2015 roku, na której Sąd dopuścił dowód z zeznań stron oraz dowód z opinii biegłego sądowego. Wezwano też pełnomocnika powoda do uiszczenia zaliczki na poczet kosztów sporządzenia opinii przez biegłego sądowego. W dniu 23 września 2015 roku do Sądu wpłynęło pismo pełnomocnika powoda zawierające prośbę o wyjaśnienie, czy nie nastąpiła pomyłka w adresacie wezwania o zaliczkę. Jednocześnie pełnomocnik oświadczył, że nie wnioskował o sporządzenie opinii przez biegłego sądowego. W dniu 12 października 2015 roku zarządzono poinformowanie pełnomocnika powoda, że nie nastąpiła pomyłka i wyznaczono dodatkowy siedmiodniowy termin do uiszczenia zaliczki na poczet biegłego sądowego, pod rygorem pominięcia tego dowodu. W piśmie, które zostało złożone do Sądu w dniu 10 listopada 2015 roku, pełnomocnik powoda oświadczył, że uiszczona została zaliczka na poczet opinii biegłego, jednocześnie zawnioskowano o wyznaczenie biegłego z terenu miasta Ł.. Odezwę wystosowano w dniu 23 grudnia 2015 roku (po dołączeniu dowodu doręczenia wezwania pełnomocnika powoda). W dniu 16 maja 2016 roku została zwrócona odezwa z przeprowadzonym dowodem z zeznań powoda. W dniu 5 sierpnia 2016 roku ustalono, że w dniu 26 kwietnia 2016 roku biegły zwrócił odezwę, a 13 maja 2016 roku odpisy opinii doręczono stronom. W dniu 9 stycznia 2017 roku zarządzono wezwanie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa o zwrot odezwy z przeprowadzonym dowodem z opinii biegłego sądowego. Ponadto Sąd Okręgowy ustalił, że odezwa o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego wpłynęła do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 25 stycznia 2016 r. i została zarejestrowana pod sygnaturą II1 Cps 22/16. W dniu 26 stycznia 2016 r. została przydzielona do Sekcji Egzekucyjnej tamtejszego Sądu. W dniu 4 marca sporządzono notatkę urzędową zawierającą listę biegłych specjalistów z zakresu otolaryngologii. W tym samym dniu zarządzono skierowanie odezwy do biegłej S. K. o sporządzenie opinii w terminie do dnia 30 kwietnia 2016 r. W dniu 20 kwietnia 2016 r. biegła złożyła opinię. W dniu 5 maja 2016 r. zarządzono doręczenie odpisu opinii pełnomocnikom stron z wezwaniem do składania zarzutów w terminie 21 dni. W dniu 30 maja 2016 r. wpłynęły zarzuty do opinii powoda J. M.. W dniu 14 listopada 2016 r. Sąd wezwany dopuścił dowód z uzupełniającej opinii oraz wezwał biegłego do podjęcia akt i sporządzenia opinii w 3 egzemplarzach. Zarządzenie wykonano w dniu 2 grudnia 2016 r. W dniu 14 grudnia 2016 r. biegła złożyła opinię uzupełniającą. W dniu 2. grudnia 2016 r. zarządzono doręczenie opinii uzupełniającej celem zgłoszenia ewentualnych zarzutów. W dniu 2 stycznia 2017 r. wpłynęły zarzuty do opinii uzupełniającej. W dniu 12 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi uznał, że odezwa została wykonana i akta zwrócił Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga okazała się uzasadniona.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U., Nr 179, poz. 1843 ze zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Treść tego przepisu wskazuje, że przewlekłość postępowania ma miejsce wówczas, gdy trwa ono ponad konieczność niezbędną do wyjaśnienia istotnych dla końcowego rozstrzygnięcia okoliczności faktycznych i prawnych, pozostających w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością sądu. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania w sprawie orzeczenia. Czynności procesowe powinny zabierać odpowiednią ilość czasu, a zatem być podejmowane bez zbędnej zwłoki, która wskazywałaby na bezczynność sądu lub bezproduktywność podejmowanych działań. W myśl natomiast art. 1 ust. 1 wskazanej ustawy do nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy może dojść zarówno skutek bezczynności (zaniechania), jak i skutek działania sądu. Odpowiada temu nakaz rozważenia przy rozpoznawaniu skargi nie tylko terminowości podjętych przez sąd czynności, ale także ich prawidłowości. W konsekwencji o przewlekłości postępowania można mówić zarówno wtedy, gdy sąd nie podejmuje żadnych czynności, jak i wtedy, gdy je podejmuje, ale są one nieprawidłowe i w ich następstwie dochodzi do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy. Jak wskazuje się w orzecznictwie, przez przewlekłość postępowania rozumie się nieuzasadnione żadną z okoliczności wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy długotrwałe zaniechanie przez sąd czynności lub podejmowanie czynności nieefektywnych bądź pozornych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 roku, III SPP 14/11, niepubl. SIP LEX nr 1095951).

W ocenie Sądu Okręgowego zarzuty podniesione w skardze są tylko częściowo uzasadnione. Sąd Rejonowy podejmował czynności systematycznie, adekwatnie do stanu sprawy, jednak ocena ta nie odnosi się do postępowania w zakresie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, o czym mowa będzie w dalszej części uzasadnienia. Analiza akt sprawy, a szczególnie wniosków składanych przez skarżącego czy jego pełnomocnika wskazuje, że długotrwałość postępowania wynika przede wszystkim z tego, że powództwo wytoczono przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, jednocześnie domagając się przeprowadzenia niemal całego postępowania dowodowego przez odległe Sądy wezwane, mimo że skarżący mógł wytoczyć powództwo według właściwości miejscowej przemiennej. Rację należy przyznać Sądowi Rejonowemu, że w sprawie nie doszło do uchybień techniczno-formalnych, za wyjątkiem czynności związanych z dowodem z opinii biegłego. Słusznie podniósł Sąd Rejonowy, że skarżący nigdy nie został wezwany do sformułowania pytań do siebie samego. O takie pytania został wezwany jego pełnomocnik, co niewątpliwie nie jest pozbawione racjonalności, a z pewnością nie wpływa na sprawność postępowania, tym bardziej, że wraz z tym wezwaniem wystosowane zostało wezwanie do uiszczenia zaliczki na poczet kosztów opinii biegłego sądowego, zawnioskowanego w piśmie datowanym na 19 maja 2014 roku przez pełnomocnika powoda oraz tym bardziej, że do złożenia pytań do powoda został wezwany również pełnomocnik strony pozwanej. Nie znajduje potwierdzenia w aktach zarzut, że skarżący był wzywany do uzupełnienia wniosków dowodowych strony przeciwnej. Nie był też do tego wzywany jego pełnomocnik. W świetle treści pisma z dnia 22 maja 2014 r. (k. 95) oczywiście chybione są zarzuty związane z rzekomym dopuszczeniem dowodu z opinii z urzędu. We wskazanym piśmie został bowiem zawarty wniosek pełnomocnika skarżącego w tym zakresie. Pełnomocnik zresztą wzywany o zaliczkę wniosek mógł cofnąć, jednak nie uczynił tego. Zatem zarzuty w tej części są niezrozumiałe.

Co do długotrwałości przeprowadzania dowodu z opinii biegłego wskazać należy, że sam pełnomocnik powoda zażądał przeprowadzenia dowodu przed sądem wezwanym, a dokładnie przez biegłego, który przeprowadzi badanie w Ł., jednak nie sposób odmówić racji zarzutom co do przewlekłego procedowania przez Sąd wezwany. Szybkość

sporządzenia opinii uzależniona była przede wszystkim od wyznaczonego biegłego i czynności Sądu wezwanego – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi. Co prawda Sąd Okręgowy w Krakowie nie jest sądem przełożonym nad wskazanym Sądem Rejonowym, jednak postępowanie związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego stanowi integralną część postępowania, którego dotyczy skarga. Zresztą na Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia spoczywał obowiązek czuwania na sprawnym wykonaniem odezwy i w razie istnienia ku temu przeszkód podjęcia stosownych działań, np. przeprowadzenie tego dowodu bezpośrednio, a nie przez Sąd wezwany. Zwłaszcza, że jedyną czynnością, która w rzeczywistości mogłaby wymagać przeprowadzenia przez Sąd wezwany było ewentualne przesłuchanie biegłej, co jak do tej pory okazywało się zbędne. Natomiast odezwę do biegłej i pozostałe czynności związane z opinią podjąć mógł Sąd Rejonowy, przed którym sprawa się toczy. W tych okolicznościach uzasadnione jest poddanie ocenie również czynności podejmowanych w postępowaniu zarejestrowanego pod sygn. akt II1 Cps 22/16. Ocena ta zaś prowadzi do wniosku, że w przedmiotowym postępowaniu doszło do przewlekłości. Po pierwsze od zarejestrowania odezwy do skierowania jej do biegłej upłynął okres ponad miesiąca. W tej sprawie ekspediowanie odezwy w takim terminie samoistnie jeszcze nie dawałoby podstaw do stwierdzenia przewlekłości, o ile dalsze czynności podejmowano by sprawnie. Tak jednak nie było, albowiem pomimo wpływu zarzutów powoda w dniu 30 maja 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi postanowił dopuścić dowód z opinii uzupełniającej dopiero w dniu 14 listopada 2016 r., a więc po upływie ponad pięciu miesięcy. W tym okresie Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie nie podjął żadnych czynności ponagląjących. Niewątpliwie więc opieszale postępowanie dowodowe przed Sądem wezwanym doprowadziło do niepotrzebnego przedłużenia postępowania w sprawie o około pół roku, co przesądziło o zasadności skargi. Natomiast co do zarzutów, że wraz z odezwą do biegłego nie zostały załączone jakiegokolwiek dokumenty, stwierdzić należy, że rzeczywiście brak takich dokumentów czy akt sprawy mógł stać na przeszkodzie w wydaniu opinii. Ostatecznie jednak takimi dokumentami dysponował skarżący, co sam przyznał, a badanie odbyło się w wyznaczonym terminie. Brak jest więc podstaw do stwierdzenia, że ewentualnie to niedopatrzenie miało wpływ na sprawność postępowania.

Stwierdzić zatem należało, że do przewłoki doszło i zliczając okresy, kiedy postępowanie nie toczyło się sprawnie, jest to czas około 6 miesięcy. Wobec takiego okresu adekwatną kwotą odszkodowania jest żądana kwota 2.000 zł.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji w pkt. 1. i 2. na podstawie art. 12 ust. 2 i 4 oraz pozostałych powołanych przepisów ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Sąd Okręgowy w pkt. 3. sentencji oddalił dalej idące żądanie skarżącego w zakresie wydania zarządzeń o rozpoznaniu sprawy w okresie 3 miesięcy od rozpoznania skargi. Przywołać w tym miejscu należy cel – jakiemu ma służyć skarga, czyli prawidłowe nadanie biegu postępowaniu sądowemu. Cel ten został już spełniony, albowiem Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zwrócił odezwę po wykonaniu, a więc sprawie można nadać dalszy bieg. Nie ma również potrzeby wydawania zatem zarządzeń, bowiem zakreslanie Sądowi terminu do zakończenia sprawy, gdy znajduje się ona na etapie postępowania dowodowego jest całkowicie bezzasadne, gdyż nie jest wiadome jakie jeszcze czynności są konieczne do jej zakończenia i od oceny tych dowodów, w tym z złożonej opinii będzie zależeć jaki będzie dalszy tok sprawy. Wydanie zatem zaleceń było zbędne, w tym zakresie zatem skarga została również oddalona – na podstawie art. 12 ust. 1 i 3 ustawy.

Orzeczenie z pkt. 5 zapadło na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy.

Zwrot kosztów zastępstwa procesowego zasądzono w wysokości stawki obliczonej zgodnie z § 14 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu z dnia 28 września 2002 roku.

SSO Krzysztof Lisek	SSO Waldemar Żurek	SSO Magdalena Meroń-Pomarańska
---------------------	--------------------	--------------------------------